

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: نیل نیکاندروف (NEIL NIKANDROV)
برگردان: ا. م. شیری
۱۰ اپریل ۲۰۲۲

آگاهی نیکلاس مادورو بر خطرات هلاکتبار معاشقه امریکائی

«کشورهای ناتو چندین دهه است بدون این که به توافقات خود عمل کنند، همواره روسیه را تهدید می‌کنند...».
احتمالاً بسیاری از لحن غنائی سخنان نیکلاس مادورو رئیس جمهور ونزوئلا درباره مذاکره دو ساعته با هیأت امریکائی شگفت‌زده شده‌اند: «این دیدار را می‌توانم محترمانه، صمیمانه و بسیار دیپلماتیک بنامم. من آن‌ها را در دفتر اصلی ریاست جمهوری، دفتر شماره ۱ پذیرفتم. پرچم‌های زیبای ایالات متحده و ونزوئلا، دو پرچم در کنار هم، همانطور که باید باشد، قرار داشتند».

تمام تلاش‌هایی از این دست که در طول دوره موجودیت جمهوری بولیواری برای عادی‌سازی روابط با واشنگتن صورت گرفته، بی‌نتیجه مانده است. شاید این سخنان مادورو چیزی بیش از رمزنگاری تمسخر «عمیق» نباشد. از متن گفته روشن است: حسن‌نیت خارجی امریکا تا کی ادامه خواهد داشت؟ دوباره چه بهانه‌ای برای کوبیدن مشت بر روی میز مذاکره پیدا خواهد کرد؟

ایالات متحده امریکا از دوره هوگو چاوز بیش از بیست سال است که جمهوری بولیواری را با خشونت مالیخولیائی تحت فشار قرار داده، علیه آن توطئه‌ها کرده، درگیری‌های داخلی راه انداخته و دامن می‌زند تا آن را به تسلیم وادارد و

به یک دست‌نشانده مطیع در نیمکره غربی تبدیل کند. اکنون، البته، هدف اصلی تبلیغات لجام‌گسیخته غربی برای هیولانمایی رئیس جمهور نیکلاس مادورو می‌باشد. او را دیکتاتور، الیگارش مواد مخدر، میلیاردر، حامی تروریسم می‌نامند. وزارت خارجه آمریکا حتی برای دستگیری و محاکمه او ۱۵ میلیون دالر جایزه تعیین کرده است. مجازات هر یک از اتهامات اعلام شده توسط امریکائی‌ها حبس ابد است.

اما با این حال، علی‌رغم همه این فهرست اتهامات، در اوایل ماه مارچ هیأتی مرکب از نمایندگان کاخ سفید و وزارت خارجه آمریکا وارد کاراکاس شد. این اولین سفر رسمی امریکائی‌ها به ونزوئلا از زمان قطع روابط دیپلماتیک ایالات متحده با کاراکاس و بستن سفارت در مارچ ۲۰۱۹، به دنبال متهم کردن مادورو به تقلب در انتخابات و سایر اتهامات ضد دموکراتیک، یک رویداد بسیار قابل‌توجه است. درست پس از آن بود که واشنگتن رئیس مجلس ملی ونزوئلا، خوان گوایدو را به عنوان «رئیس جمهور قانونی» اعلام کرد. ریاست این هیأت را **خوان سباستین گونزالس**، یکی از شخصیت‌های کلیدی شورای امنیت ملی آمریکا، کارشناس مسائل نیمکره غربی بر عهده داشت. همانطور که این کلمبیائی ادعا می‌کند، او به لطف «**طرح کلمبیا**» در ایالات متحده مقام و منزلتی برای خود دست و پا کرد. این طرح توسط امریکائی‌ها به عنوان یک برنامه اقدام برای پایان دادن به جنگ داخلی در کلمبیا و مبارزه با کارتل‌های مواد مخدر تعریف شد. در واقع، او شرایط ایجاد یک پایگاه قدرتمند در منطقه و حذف تدریجی جنبش‌های پارتنری برای ایالات متحده را فراهم کرد.

گونزالس بدون این که نامی از متصدیان امریکائی خود ببرد، با حسرت از مشارکت خود در آن رویدادها یاد می‌کند. از قضا، ستاره فعالیت حرفه‌ای او در وزارت امور خارجه با حمایت سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا- سیا از آن زمان درخشید. نتیجه این جلسه کاوشگرانه در کاراکاس چه بود؟ **جن ساکی**، سخنگوی کاخ سفید گفت: «موضوعاتی از جمله امنیت انرژی مورد بحث قرار گرفت» (باید به مثابه امنیت برای آمریکا فهمید). بنا به ابتکار امریکائی‌ها، توجه ویژه‌ای به مسأله احیای «همکاری نفتی» و از سرگیری صدور نفت سنگین به ایالات متحده آمریکا مبذول گردید. طنز ماجرا این است که خود امریکائی‌ها این محموله‌ها را قبلاً به عنوان بخشی از «تحریم‌های» تنبیهی گستاخانه علیه ونزوئلا مسدود کرده‌اند.

وظیفه اصلی مذاکرات از نظر کاراکاس، تعیین یک دستورکار مثبت بین دولت ایالات متحده و جمهوری بولیواری و هماهنگ کردن اقدامات برای اجرای آن بود.

نیکلاس مادورو ارزیابی ونزوئلا از نتایج این جلسه را به شرح زیر بیان کرد: «**ما توافق کردیم که بر روی یک دستورکار آینده محور، در مورد موضوعات مورد علاقه کار کنیم. به نظر من بسیار مهم بود که در مورد جالبترین موضوعات برای ونزوئلا و کل جهان مذاکره رودررو داشته باشیم**». رهبر ونزوئلا داستان‌های جعلی و هیاهوی رسانه‌ها درباره برخی «توافق‌های محرمانه» با امریکائی‌ها را قاطعانه تکذیب کرد. وی با اشاره به نوشته‌های رویترز و آسوشیتدپرس گفت: «**رویترز طوری می‌نویسد که انگار در جلسه شرکت داشتند. آسوشیتدپرس نیز به گونه‌ای می‌نویسد که انگار در خانه‌ام در کنار من می‌خواندند. تمام نوشته‌هایشان فریبکاری و حدس و گمان محض است**».

فلیکس پلاسنسیا، وزیر امور خارجه ونزوئلا، شرایطی را که کاراکاس بر اساس آن‌ها آماده است با دولت بایدن همکاری کند، به وضوح تشریح کرد. به گفته پلاسنسیا، جمهوری بولیواری به هر شرکت نفتی، از جمله شرکت‌های امریکائی، در صورتی واکنش مثبت نشان خواهد داد، که «**آن‌ها دولت به ریاست رئیس جمهور نیکلاس مادورو را به‌عنوان تنها دولت قانونی ونزوئلا به رسمیت بشناسند**».

وزیر خارجه این گمانه‌زنی را که موضوع «فاصله‌گیری کاراکاس از روسیه» با امریکائی‌ها در ارتباط با حوادث اوکراین مورد بحث گرفته، رد کرد. به گفته وی، «دولت ونزوئلا متحد مطمئن روسیه است». وی از ولادیمیر پوتین به عنوان «رئیس مسوول دولت روسیه نام برد که در کاراکاس به عنوان یک عضو جامعه بین‌المللی مورد احترام است».

رئیس جمهور مادورو طی سخنانی در تلویزیون دولتی، موضع خود را در مورد رویدادهای اوکراین تشریح کرد: «کشورهای ناتو این درگیری را تحریک کردند. آن‌ها ده‌ها سال است که برنامه‌هایی را برای گسترش ناتو آماده کرده‌اند، آن‌ها چندین دهه است بدون این که به توافقات عمل کنند، روسیه را تهدید می‌کنند. بنابراین، آن‌ها باید اولین کسانی باشند که اقداماتی را برای کاهش تشنج و جست و جوی یک گزینه مطلوب، برای مذاکره و دستیابی به توافق بین طرفین درگیر به عمل بیاورند».

مادورو همچنین با اشاره به چشم‌انداز نگران‌کننده تحولات افزود: «کارزار تبلیغاتی ادامه‌دار با هدف نفرت‌پراکنی و تحریم (کشورهای غربی) فقط می‌تواند درگیری‌ها را تشدید کند. ما از احتمال وقوع جنگ در اروپا و گسترش این رویارویی مسلحانه به سایر مناطق جهان بسیار نگرانیم». البته، منظور وی از «مناطق دیگر»، در درجه اول امریکای لاتین و وجود تهدیداتی برای ونزوئلا از سوی کلمبیا بود، که بزرگترین پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در قلمرو آن واقع است. اگر قبول کنیم که اوکراین کنونی توسط امریکا و کشورهای غربی به عنوان یک پروژه «ضد روسیه» شکل گرفته و مسلح شده، کلمبیا نیز با عضویت «غیررسمی» خود در ناتو بدرستی می‌تواند به عنوان یک پروژه «ضد ونزوئلا» ارزیابی شود.

۲۰ فروردین- حمل ۱۴۰۱

منبع:

<https://www.fondsk.ru/news/2022/03/21/nikolas-maduro-znaet-amerikanskij-flirt-smertelen-55818.html>